

Teismo praktikos rinkinys

TEISINGUMO TEISMO (pirmoji kolegija) SPRENDIMAS

2017 m. gruodžio 20 d. *

„Prašymas priimti prejudicinį sprendimą – Informacijos apie techninius standartus ir reglamentus teikimo tvarka – Nacionalinės teisės aktai, kuriais patikslinamas arba nustatomas draudimas neturint leidimo siūlyti žaidimų, loterijų ir lažybų paslaugas ir draudžiama reklamuoti neturint leidimo siūlomas žaidimų, loterijų ir lažybų paslaugas“

Byloje C-255/16

dėl *Københavns byret* (Kopenhagos apylinkės teismas, Danija) 2016 m. balandžio 19 d. sprendimu, kurį Teisingumo Teismas gavo 2016 m. gegužės 2 d., pagal SESV 267 straipsnį pateikto prašymo priimti prejudicinį sprendimą baudžiamojoje byloje

Bent Falbert,

Poul Madsen,

JP / Politikens Hus A / S

TEISINGUMO TEISMAS (pirmoji kolegija),

kurį sudaro kolegijos pirmininkė R. Silva de Lapuerta, teisėjai J. C. Bonichot, A. Arabadjiev, S. Rodin (pranešėjas) ir E. Regan,

generalinis advokatas M. Bobek,

posėdžio sekretorė C. Strömholm, administratorė,

atsižvelgęs į rašytinę proceso dalį ir įvykus 2017 m. gegužės 11 d. posėdžiui,

išnagrinėjęs pastabas, pateiktas:

- P. Madsen, B. Falbert ir JP / Politikens Hus A / S, atstovaujamų advokatų S. MacMahon Baldwin ir M. Dittmer,
- Danijos vyriausybės, atstovaujamos M. Wolff ir N. Lyshøj, C. Thorning ir J. Nymann-Lindegren,
- Portugalijos vyriausybės, atstovaujamos L. Inez Fernandes, M. Figueiredo, A. Silva Coelho ir P. de Sousa Inês,
- Rumunijos vyriausybės, atstovaujamos L. Lițu ir R. H. Radu,

* Proceso kalba: danų.

– Europos Komisijos, atstovaujamos H. Tserepa-Lacombe, Y. Marinova, L. Grønfeldt, U. Nielsen ir G. Braga da Cruz,

susipažinęs su 2017 m. liepos 26 d. posėdyje pateikta generalinio advokato išvada,

priima šį

Sprendimą

- 1 Prašymas priimti prejudicinį sprendimą pateiktas dėl 1998 m. birželio 22 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyvos 98/34/EB, nustatančios informacijos apie techninius standartus, reglamentus ir informacinės visuomenės paslaugų taisyklės teikimo tvarką (OL L 204, 1998, p. 37; 2004 m. specialusis leidimas lietuvių k., 13 sk., 20 t., p. 337), iš dalies pakeistos 1998 m. liepos 20 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 98/48/EB (OL L 217, 1998, p. 18; 2004 m. specialusis leidimas lietuvių k., 13 sk., 21 t., p. 8) (toliau – Direktyva 98/34), 1 straipsnio 1, 2, 5 ir 11 punktų bei 8 straipsnio 1 dalies išaiškinimo.
- 2 Šis prašymas buvo pateiktas nagrinėjant baudžiamąją bylą prieš Bent Falbert, Poul Madsen ir *JP / Politikens Hus A / S*, kurie kaltinami Danijos laikraštyje *Ekstra Bladet*, taip pat šio laikraščio interneto tinklalapiuose paskelbę be kompetentingos institucijos leidimo internete siūlomų žaidimų reklamą.

Teisinis pagrindas

Sąjungos teisė

- 3 Direktyvos 98/34 1 straipsnio 1 dalyje nustatyta:

„Šioje direktyvoje vartojamos sąvokos turi šią reikšmę:

1. „Gaminys“ – bet kuris pramonės gaminys, taip pat žemės ūkio ir žuvininkystės produktas;
2. „Paslauga“ yra bet kuri informacinės visuomenės paslauga, t. y. paprastai už atlyginimą per atstumą, elektroninėmis priemonėmis ir asmenišku paslaugų gavėjo prašymu teikiama paslauga.

Šiame apibrėžime:

- „teikimas per atstumą“ reiškia, kad paslauga teikiama šalims nesant kartu vienoje vietoje,
- „elektroninėmis priemonėmis“ – reiškia, kad iš pradžių paslauga elektronine įranga pasiunčiama ir priimama duomenims apdoroti (įskaitant skaitmeninį tankinimą) ir saugoti, o galutinai perduodama ir priimama laidais, radijo, optinėmis, kitomis elektromagnetinėmis priemonėmis,
- „asmenišku paslaugų gavėjo prašymu“ reiškia, kad paslauga teikiama perduodant duomenis asmenišku prašymu.

Neįtrauktų į šį apibrėžimą paslaugų orientacinis sąrašas pateiktas V priede.

<...>

5. „Paslaugų taisyklė“ – tai bendro pobūdžio reikalavimas, susijęs su paslaugų verslo steigimu ir vertimusi juo, kaip nurodyta 2 punkte, ypač nuostatos, susijusios su paslaugos teikėju, paslaugomis ir paslaugų gavėju, išskyrus bet kokias taisykles, kurios nėra konkrečiai skirtos minėtame punkte nurodytoms paslaugoms.

<...>

Šiame apibrėžime:

- taisyklė yra laikoma konkrečiai skirta informacinės visuomenės paslaugoms, jeigu, atsižvelgiant į jos prielaidų išdėstymą ir dėstomąją dalį, visa taisyklė arba jos atskiromis nuostatomis siekiama aiškiai ir tikslingai reglamentuoti tokias paslaugas,
- taisyklė nelaikoma konkrečiai skirta informacinės visuomenės paslaugoms, jei ji turi tokioms paslaugoms tik numanomą ar atsitiktinį poveikį.

<...>

11. „Techninis reglamentas“ – techninės specifikacijos ir kiti reikalavimai arba paslaugų taisyklės, įskaitant atitinkamas administracines nuostatas, kurių būtina laikytis *de jure* ir *de facto* parduodant, teikiant paslaugą, steigiant paslaugų verslą arba naudojant valstybėje narėje ar didžiojoje jos dalyje, taip pat valstybių narių įstatymai ir kiti teisės aktai, išskyrus nurodytus 10 straipsnyje, draudžiantys gaminti, įvežti, parduoti ar naudoti, arba draudžiantys teikti paslaugą arba ją naudoti, arba steigti paslaugų teikėjo verslą.

De facto techniniais reglamentais laikoma:

- valstybės narės įstatymai ir kiti teisės aktai, kuriuose yra pateikiama nuoroda į technines specifikacijas arba į kitus reikalavimus, arba į paslaugų taisykles, arba į profesines ar praktikos nuostatas, kuriose savo ruožtu daroma nuoroda į technines specifikacijas, kitus reikalavimus arba į paslaugų taisykles, kurių atitiktis suteikia minėtų įstatymų ir kitų teisės aktų atitikties prielaidą,

<...>

- techninės specifikacijos, kiti reikalavimai arba paslaugų taisyklės, susijusios su fiskalinėmis ar finansinėmis priemonėmis, kurių reikalavimų atitiktis turi įtakos gaminių suvartojimui ar paslaugų naudojimui; techninės specifikacijos, kiti reikalavimai, arba paslaugų taisyklės, susijusios su nacionalinėmis socialinės apsaugos sistemomis, šiai grupei nepriklauso.

<...>“

- 4 Šios direktyvos 8 straipsnio 1 dalyje nustatyta:

„Laikydamosi 10 straipsnio nuostatų, valstybės narės nedelsdamos pateikia Komisijai kiekvieno techninio reglamento projektą, išskyrus tuos atvejus, kai jis tik perima visą tarptautinio ar Europos standarto tekstą, kuomet užtenka pateikti informaciją apie atitinkamą standartą; jos taip pat pateikia Komisijai pagrindimą, kodėl būtina priimti tokį techninį reglamentą, jei priežastys nėra aiškios iš projekto.“

Danijos teisė

- 5 Pagrindinei bylai taikomos redakcijos *lov om visse spil, lotterier og væddemål* (Įstatymas dėl tam tikrų žaidimų, loterijų ir lažybų, toliau – Įstatymas dėl žaidimų), kokia ji galiojo priėmus 2003 m. kovo 26 d. *lov Nr. 204 om ændring af lov om visse spil, lotterier og væddemål og andre love og om ophævelse af lov om væddemål i forbindelse med heste og hundevæddeløb* (Įstatymas Nr. 204, iš dalies keičiantis Įstatymą dėl tam tikrų žaidimų, loterijų ir lažybų bei kitus įstatymus ir panaikinantį Žirgų ir šunų lenktynių lažybų įstatymą, toliau – Dalinio pakeitimo įstatymas), 10 straipsnis išdėstyta taip:

„1. Bauda arba įkalinimas iki šešių mėnesių skiriamas tam, kas dėl tyčios ar dėl didelio neatsargumo:

- 1) nacionalinėje teritorijoje siūlo žaidimus, loterijas ar lažybas, kai jam neišduota licencija pagal 1 straipsnį;
- 2) tarpininkauja teikiant žaidimų, loterijų ir lažybų paslaugas, kurioms teikti neišduota 1 straipsnyje numatyta licencija.

<...>

3. Bauda skiriama tam, kas dėl tyčios ar dėl didelio neatsargumo:

<...>

- 3) reklamuoja žaidimų, loterijų ir lažybų paslaugas, teikiamas be licencijos, kaip tai numatyta 1 straipsnyje.“

- 6 Pagal Įstatymo dėl žaidimų 1 straipsnio 1 dalį Mokesčių ministrui suteikti įgaliojimai išduoti leidimą organizuoti žaidimus, loterijas ir lažybas, kuris pagal šio įstatymo 2 straipsnio 1 dalį gali būti išduotas tik vienai bendrovei.

- 7 Prie įstatymo, patvirtinto Dalinio pakeitimo įstatymu, projekto pridėtame aiškinamajame rašte Įstatymo dėl žaidimų 10 straipsnio 3 dalies 3 punkto tikslas nurodytas taip:

„Siūloma uždrausti reklamuoti žaidimus, loterijas ir lažybas, kurie neleidžiami pagal šį įstatymą.

Šis dalinis pakeitimas atitinka šiuo metu galiojantį Žirgų lenktynių lažybų įstatymo 12 straipsnio 3 dalyje numatytą draudimą, tačiau ja tiesiog patikslinama dabar galiojančio Lažybų ir loterijų įstatymo 10 straipsnio 4 dalis.

Šiuo draudimu siekiama apsaugoti lošimų organizatorius, turinčius Danijos valdžios institucijų išduotas licencijas, nuo bendrovių, kurios tokių licencijų neturi ir negali teisėtai gauti pajamų iš lošimų arba teikti lošimų paslaugų Danijoje, konkurencijos.

Šiame įstatyme vartojama reklamos sąvoka apima visas informacijos apie lošimų organizatorių veiklą ir jų siūlomas komercines paslaugas pranešimo bei perdavimo formas.

Vis dėlto šis draudimas netaikomas redakcinėms nuorodoms spaudoje arba skaitmeninėje žiniasklaidoje.

Šis draudimas taikomas neatsižvelgiant į naudojamas žiniasklaidos priemones. Todėl reklama vienodai draudžiama spaudoje, radijuje, televizijoje ir skaitmeninėje žiniasklaidoje, pavyzdžiui, kai naudojamos reklaminės juostos.

Pagal 10 straipsnio 3 dalies 3 punktą taip pat draudžiama reklamuoti lošimų organizatorių veiklą, visų pirma jų interneto svetaines, adresus ir pan.“

Pagrindinė byla ir prejudicinis klausimas

- 8 B. Falbert ir P. Madsen atitinkamai yra Danijos laikraščio *Ekstra Bladet* buvęs vyriausiasis redaktorius ir dabartinis vyriausiasis redaktorius, o bendrovė *JP / Politikens Hus* yra laikraščio savininkė.
- 9 Atsakovės pagrindinėje byloje prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismo nagrinėjamoje baudžiamojoje byloje kaltinamos pažeidusios, be kita ko, Įstatymo dėl žaidimų 10 straipsnio 3 dalies 3 punktą, kai laikraštyje *Ekstra Bladet* ir šio laikraščio internetinėse svetainėse, kaip antai *www.ekstrabladet.dk* ir *www.ekstrabladet.tv*, patalpino lažybų bendrovių, siūlančių žaidimus ir lažybas Danijoje, reklamą, nors neturėjo licencijų.
- 10 Prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas teiraujasi, ar Dalinio pakeitimo įstatymas turi būti laikomas „techniniu reglamentu“, kaip tai suprantama pagal Direktyvą 98/34, ir ar apie jį reikėjo pranešti Komisijai pagal šios direktyvos 8 straipsnio 1 dalį.
- 11 Šio teismo manymu, pirmiausia reikia nustatyti, ar Dalinio pakeitimo įstatymą, kaip teigia atsakovės pagrindinėje byloje, reikia laikyti „paslaugų taisykle“, kaip tai suprantama pagal Direktyvos 98/34 1 straipsnio 5 dalį, nes jis konkrečiai skirtas informacinės visuomenės paslaugoms.
- 12 Šiuo klausimu minėtas teismas pažymi, kad prieš įsigaliojant Dalinio pakeitimo įstatymui užsienio ūkio subjektams buvo draudžiama Danijoje tik organizuoti žaidimus, panaudojant fizinius pardavimo kanalus, ir kad šiuo įstatymu, kaip tai matyti iš jo parengiamųjų darbų, aiškiai ir tikslingai siekiama išplėsti draudimą užsienio ūkio subjektams organizuoti žaidimus Danijoje tiek, kad jis apimtų ir internete siūlomas žaidimus.
- 13 Kadangi Dalinio pakeitimo įstatymu siekiama galiojantį draudimą išplėsti ir naujoms paslaugoms, kaip antai internete siūlomiems žaidimams, prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas mano, kad šio įstatymo poveikis internete siūlomiems žaidimams ir atitinkamai reklamai nėra vien „numanomas ar atsitiktinis“. Atvirkščiai, tai yra teisės aktas, kuriuo reguliuojama prieiga prie naujų informacinės visuomenės paslaugų, apie kurį pagal Direktyvą 98/34, kaip tai matyti iš jos parengiamųjų darbų, reikia pranešti Komisijai. Šiuo klausimu neturi reikšmės tai, jog priėmus Dalinio pakeitimo įstatymą teisinė padėtis buvo tokia, kad žaidimų pardavimas, nesvarbu, ar internete arba neprisijungus prie jo, buvo draudžiamas.
- 14 Šiomis aplinkybėmis *København's byret* (Kopenhagos apylinkės teismas (Danija)) nusprendė sustabdyti bylos nagrinėjimą ir pateikti Teisingumo Teismui šį prejudicinį klausimą:

„Ar šiuo atveju galioja taisyklė, kad pagal [Direktyvos 98/34] 8 straipsnio 1 dalį (siejamą su 1 straipsnio 1, 2, 5 ir 11 punktais) reikalinga pranešti esant tokiai situacijai, kai:

- a) turi būti įgyvendinamas įstatymas, iš dalies keičiantis Įstatymą dėl tam tikrų žaidimų, loterijų ir lažybų, kuriame įtvirtinta nuostata, kad baudmės skiriamos, *inter alia*, tam, kas tyčia ar dėl didelio neatsargumo „nacionalinėje teritorijoje siūlo žaidimus, loterijas ar lažybas, kai jam neišduota licencija pagal 1 straipsnį“, ir tam, kas tyčia ar dėl didelio neatsargumo „reklamuoja žaidimų, loterijų ir lažybų paslaugas, teikiamas be licencijos, kaip tai numatyta 1 straipsnyje“;

ir

b) iš šio dalies keičiamo teisės akto parengiamųjų darbų matyti, kad aukščiau minėtos bausmių skyrimo nuostatos tikslas yra, pirma, patikslinti arba nustatyti draudimą ne Danijoje esančioms žaidimų organizavimo bendrovėms siūlyti žaidimus internete, kurie yra tiesiogiai skirti Danijos rinkai, ir, antra, uždrausti, be kita ko, užsienio žaidimų paslaugų teikėjų internete siūlomų žaidimų reklamą, nes tuose parengiamuosiuose darbuose nurodyta, jog nėra abejonės, kad pagal iki naujųjų pakeitimų galiojusias taisykles buvo laikoma, jog žaidimo priemonės yra neteisėtos, jeigu ne Danijoje esanti žaidimo bendrovė, naudodamasi pardavimų kanalais, iš tikrųjų fiziškai parduoda žaidimo prietaisus Danijos teritorijoje; tačiau kyla didesnė abejonė, ar žaidimai, skirti Danijoje esantiems dalyviams, bet siūlomi ne iš Danijos teritorijos, taip pat patenka į minėtos nuostatos dėl bausmių taikymo sritį; todėl yra būtina išaiškinti, ar tokioms siūlomos žaidimų formoms yra taikoma ši nuostata. Iš parengiamųjų darbų taip pat matyti, kad siūloma numatyti žaidimų, lošimų ir lažybų, kuriems pagal šį įstatymą neišduota licencija, reklamos draudimą ir kad dalinis pakeitimas atitinka dabartinį draudimą, numatytą Žirgų lenktynių lažybų įstatymo 12 straipsnio 3 pastraipoje ir kuriuo patikslinta Lažybų ir loterijų įstatymo 10 straipsnio 4 pastraipa. Toliau parengiamuosiuose darbuose taip pat nurodoma, kad šio draudimo tikslas – nuo konkurencijos apsaugoti žaidimų tiekėjus, turinčius Danijos valdžios institucijų išduotą licenciją, nuo tų žaidimus siūlančių bendrovių, kurios tokios licencijos neturi ir dėl to negali teisėtai siūlyti ar tarpininkauti siūlant žaidimus Danijoje?“

Dėl prejudicinio klausimo

- 15 Prejudiciniu klausimu prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas siekia išsiaiškinti, ar Direktyvos 98/34 1 straipsnis turi būti aiškinamas taip, kad nacionalinė nuostata, kaip nagrinėjama pagrindinėje byloje, kurioje numatytos baudžiamosios sankcijos už žaidimų, loterijų ar lažybų nacionalinėje teritorijoje organizavimą neturint leidimo, taip pat už žaidimų, loterijų ir lažybų, kuriems neišduota licencija, reklamą, yra techninis reglamentas, kaip tai suprantama pagal šią nuostatą, apie kurią reikia pranešti remiantis šios direktyvos 8 straipsnio 1 dalimi.
- 16 Šiuo klausimu primintina, kad pagal suformuotą jurisprudenciją nacionalinės nuostatos, kuriose tik numatytos įmonių steigimo arba jų paslaugų teikimo sąlygos, kaip antai nuostatos, pagal kurias tam tikrai profesinei veiklai vykdyti reikalaujamas išankstinis leidimas, nėra techniniai reglamentai, kaip jie suprantami pagal Direktyvos 98/34 1 straipsnio 1 punktą (šiuo klausimu, be kita ko, žr. 2016 m. vasario 4 d. Sprendimo *Ince*, C-336/14, EU:C:2016:72, 76 punktą ir 2017 m. vasario 1 d. Sprendimo *Município de Palmela*, C-144/16, EU:C:2017:76, 26 punktą).
- 17 Šiuo atveju pažymėtina, kaip savo išvados 31 ir 32 punktuose konstatavo generalinis advokatas, kad nacionalinė nuostata, kaip antai Įstatymo dėl žaidimų 10 straipsnio 1 dalies 1 punktas, tiek, kiek ja nustatomos sankcijos už azartinių lošimų siūlymą neturint išankstinio leidimo, turi būti laikoma „nuostata, pagal kurią norint teikti šias paslaugas reikia gauti išankstinį leidimą“, kaip tai suprantama pagal ankstesniame punkte nurodytą jurisprudenciją.
- 18 Taigi tokia nuostata nėra „techninis reglamentas“, kaip tai suprantama pagal Direktyvos 98/34 1 straipsnį.
- 19 Dėl klausimo, ar Įstatymo dėl žaidimų 10 straipsnio 3 dalies 3 punktas, kuriuo draudžiama neturint leidimo organizuojamų lošimų reklama, yra „techninis reglamentas“, kaip tai suprantama pagal Direktyvos 98/34 1 straipsnį, apie kurią reikia pranešti pagal šios direktyvos 8 straipsnio 1 dalį, pirmiausia pažymėtina, kad nors Įstatymo dėl žaidimų 10 straipsnio 1 dalies 1 punktas, pagal kurią baudžiama už azartinius lošimų organizavimą neturint išankstinio leidimo, ir Įstatymo dėl žaidimų 10 straipsnio 3 dalies 3 punktas, kuriuo draudžiama teikti tokių žaidimų reklamos paslaugas neturint išankstinio leidimo, yra glaudžiai susiję, vis dėlto negalima daryti išvados, kad ši nuostata turi būti laikoma „nuostata, pagal kurią veikla gali būti vykdoma tik gavus išankstinį leidimą“, kaip tai

suprantama pagal šio sprendimo 16 punkte nurodytą jurisprudenciją. Iš tiesų tokios nuostatos, nepaisant to, kad jos glaudžiai tarpusavyje susijusios, turi skirtingas funkcijas ir taikymo sritis (šiuo klausimu žr. 2016 m. spalio 13 d. Sprendimo *M. ir S.*, C-303/15, EU:C:2016:771, 28 punktą).

- 20 Be to, pažymėtina, kad iš Teisingumo Teismui pateiktos bylos medžiagos neaišku, ar Dalinio pakeitimo įstatymas, kuriuo į Įstatymą dėl žaidimų buvo įterptas 10 straipsnio 3 dalies 3 punktas, pagal kurį baudžiama už neturint leidimo organizuojamų lošimų reklamą, buvo ankstesnių taisyklių dėl žaidimų dalinis pakeitimas, pirmiausia išplečiant jų taikymo sritį tiek, kad apimtų užsienio žaidimų paslaugų teikėjų internete teikiamus žaidimus, arba ar, atvirkščiai, šiuo įstatymu siekiama tik patikslinti arba paaiškinti minėtas ankstesnes taisykles, ir, jeigu taip, tai kiek.
- 21 Šiuo aspektu reikia pažymėti, pirma, kad klausimas, ar neturint leidimo organizuojamų žaidimų reklamos draudimas, kaip nustatytas Įstatymo dėl žaidimų 10 straipsnio 3 dalies 3 punkte, ypač kiek jis susijęs su užsienio žaidimų paslaugų teikėjų internete teikiamais azartiniais lošimais, jau buvo numatytas ankstesnėse taisyklėse dėl žaidimų, todėl Dalinio pakeitimo įstatymas tik paaiškino šį draudimą, arba, jeigu, atvirkščiai, minėtas draudimas Dalinio pakeitimo įstatymu buvo įterptas į Įstatymą dėl žaidimų, yra su nacionaline teise susijęs klausimas, priskirtinas prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikusio teismo kompetencijai (šiuo klausimu žr. 2005 m. balandžio 21 d. Sprendimo *Lindberg*, C-267/03, EU:C:2005:246, 83 punktą).
- 22 Antra, primintina, kad tik tuo atveju, kai Dalinio pakeitimo įstatymu įterpiamas draudimas reklamuoti neturint leidimo organizuojamus žaidimus – Įstatymo dėl žaidimų 10 straipsnio 3 dalies 3 punktas – ypač kiek tai susiję su užsienio žaidimų paslaugų teikėjų internetu siūlomais azartiniais lošimais, apie įstatymo projektą, kuris buvo patvirtintas Dalinio pakeitimo įstatymu, reikia pranešti pagal Direktyvos 98/34 8 straipsnio 1 dalį.
- 23 Iš tiesų, kad naujas nacionalinės teisės aktas galėtų būti laikomas techniniu reglamentu, apie kurį reikia pranešti pagal Direktyvą 98/34, juo neturi būti apsiribojama pakartojimu arba pakeitimu, nepriduriant naujų arba papildomų techninių specifikacijų, jau egzistuojančių techninių reglamentų, apie kuriuos buvo tinkamai pranešta Komisijai (šiuo klausimu žr. 2005 m. balandžio 21 d. Sprendimo *Lindberg*, C-267/03, EU:C:2005:246, 85 punktą).
- 24 Tuo atveju, kai Dalinio pakeitimo įstatymu Įstatymo dėl žaidimų 10 straipsnio 3 dalies 3 punkte įterpiamas draudimas siūlyti neturint leidimo teikiamus žaidimus, pirmiausia išplečiant jo taikymo sritį, kad ji apimtų užsienio ūkio subjektų internete teikiamus žaidimus, reikia išnagrinėti, ar ši nuostata yra „techninis reglamentas“, kaip tai suprantama pagal Direktyvą 98/34.
- 25 Šiuo klausimu primintina, kad sąvoka „techninis reglamentas“ apima keturias priemonių kategorijas, tai yra, pirma, „techninę specifikaciją“, kaip tai suprantama pagal Direktyvos 98/34 1 straipsnio 3 punktą, antra, „kitus reikalavimus“, kaip tai nustatyta šio direktyvos 1 straipsnio 4 punkte, trečia, „paslaugų taisyklę“, kaip tai nustatyta šios direktyvos 1 straipsnio 5 punkte, ir, ketvirta, „valstybių narių įstatymus ir kitus teisės aktus, draudžiančius gaminių gaminti, įvežti, parduoti ar naudoti, arba draudžiantys teikti paslaugą arba ja naudotis, arba steigti paslaugų teikėjo verslą“, kaip tai nustatyta tos pačios direktyvos 1 straipsnio 11 punkte (2016 m. vasario 4 d. Sprendimo *Ince*, C-336/14, EU:C:2016:72, 70 punktas ir 2016 m. spalio 13 d. Sprendimo *M. ir S.*, C-303/15, EU:C:2016:771, 18 punktas).
- 26 Šiuo atveju reikia išnagrinėti, pirma, ar Įstatymo dėl žaidimų 10 straipsnio 3 dalies 3 punktas gali būti laikomas „techniniu reglamentu“, atsižvelgiant į tai, jog jis priklauso „paslaugų taisyklių“, kaip tai suprantama pagal Direktyvos 98/34 1 straipsnio 5 punktą, kategorijai.

- 27 Pažymėtina, kad pagal šios direktyvos 1 straipsnio 2 punktą „techninio reglamento“ kategorija apima vien su informacine visuomene susijusias paslaugų taisykles, t. y. visas per atstumą elektroninėmis priemonėmis ir asmeniniu paslaugų gavėjo prašymu teikiamas paslaugų taisykles (žr. 2016 m. spalio 13 d. Sprendimo *M. ir S.*, C-303/15, EU:C:2016:771, 21 punktą ir 2017 m. vasario 1 d. Sprendimo *Município de Palmela*, C-144/16, EU:C:2017:76, 28 punktą).
- 28 Šiuo klausimu pažymėtina, kad Įstatymo dėl žaidimų 10 straipsnio 3 dalies 3 punktas iš principo susijęs su dviem paslaugų tipais, t. y. pirma, reklamos paslaugomis, kurioms taikomos šioje nuostatoje nustatytos sankcijos, ir, antra, žaidimų paslaugomis, kurioms taikomas reklamos draudimas ir kurios yra pagrindinis Įstatymo dėl žaidimų, vertinamo bendrai, dalykas.
- 29 Taigi, tiek reklamos paslaugos, tiek žaidimų paslaugos, tiek, kiek jos teikiamos visų pirma elektroniniu būdu (internete), yra „su informacine visuomene susijusios paslaugos“, kaip tai suprantama pagal Direktyvos 98/34 1 straipsnio 2 punktą ir pagal su ja susijusias taisykles, ir jos gali būti laikomos „paslaugų taisyklėmis“, kaip tai suprantama pagal Direktyvos 98/34 1 straipsnio 5 punktą.
- 30 Vis dėlto svarbu pažymėti, kad, siekiant taisyklę laikyti „paslaugų taisykle“ pagal Direktyvos 98/34 1 straipsnio 5 punkte pateiktą apibrėžimą, ji turi būti „konkrečiai susijusi“ su informacinės visuomenės paslaugomis.
- 31 Šiuo atveju iš prašymo priimti prejudicinį sprendimą matyti, kad prašymą priimti prejudicinį sprendimą patekęs teismas siekia išsiaiškinti, ar Įstatymo dėl žaidimų 10 straipsnio 3 dalies 3 punktas gali būti laikomas kaip „konkrečiai susijęs“ su informacinės visuomenės paslaugomis, kai šios nuostatos formuluotėje aiškiai nenurodytos informacinės visuomenės paslaugos ir nenurodoma jokio skirtumo tarp neprisijungus prie interneto ir internete suteiktų paslaugų. Vis dėlto šis teismas nurodo, kad iš Dalinio pakeitimo įstatymo parengiamųjų darbų matyti, kad šiuo įstatymu pirmiausia buvo siekiama išplėsti minėtos nuostatos taikymo sritį tiek, kad ji apimtų internete teikiamas paslaugas.
- 32 Šiuo klausimu pirmiausia reikia pažymėti, kad į klausimą, ar taisyklė yra konkrečiai susijusi su informacinės visuomenės paslaugomis, vadovaujantis Direktyvos 98/34 1 straipsnio 5 punkto pirma įtrauka reikia atsakyti atsižvelgiant tiek į šios taisyklės motyvus, tiek į jos tekstą. Be to, remiantis ta pačia nuostata, nereikalaujama, kad visa nagrinėjama taisyklė būtų siekiama aiškiai ir tikslingai reglamentuoti informacinės visuomenės paslaugas, nes pakanka, kad tik tam tikromis šios taisyklės nuostatomis būtų siekiama šio tikslo arba paskirties.
- 33 Taigi, nors iš nacionalinės taisyklės formuluotės neišplaukia, kad ja, bent jau iš dalies, siekiama konkrečiai reglamentuoti informacinės visuomenės paslaugas – pavyzdžiui, kadangi taisyklės formuluotėje, kaip šioje byloje, nenustatoma jokio skirtumo tarp neprisijungus prie interneto ir internete suteiktų paslaugų, – vis dėlto tokia paskirtis gali aiškiai matytis iš šios taisyklės motyvų, kurie, atsižvelgiant į su šiuo klausimu susijusias nacionalines aiškinimo taisykles, pirmiausia išplaukia iš minėtos taisyklės parengiamųjų darbų.
- 34 Antra, kaip savo išvados 63 punkte nurodė generalinis advokatas, iš Direktyvos 98/48, kuria iš dalies pakeista Direktyva 98/34, 7 ir 8 konstatuojamųjų dalių matyti, kad ja siekiama galiojančias nacionalines taisykles ir reglamentus pritaikyti prie galiojančių informacinės visuomenės paslaugų ir „išvengti laisvo paslaugų judėjimo ir įsisteigimo laisvės apribojimų, kurie savo ruožtu lemtų vidaus rinkos susiskaidymą“.
- 35 Taigi šiam tikslui būtų prieštaraujama, jeigu taisyklė, kuria, remiantis parengiamaisiais darbais, aiškiai ir tikslingai siekiama išplėsti galiojančios taisyklės apimtį tiek, kad ji apimtų informacinės visuomenės paslaugas, nebūtų laikoma taisykle, kuri konkrečiai susijusi su tokiomis paslaugomis, kaip tai suprantama pagal Direktyvos 98/34 1 straipsnio 5 dalį, nes jos tekste šios paslaugos aiškiai neįvardijamos, bet jos patenka į platesnę paslaugų sąvoką, kuri apima tiek internete, tiek neprisijungus prie interneto suteiktas paslaugas.

- 36 Taigi tokia nacionalinė nuostata, kokia yra Įstatymo dėl žaidimų 10 straipsnio 3 dalies 3 punktas, yra techninis reglamentas, apie kurį, prieš priimant, reikia pranešti Komisijai, nes iš šios nuostatos parengiamųjų darbų aiškiai matyti, jog ja siekiama išplėsti galiojančio reklamos draudimo taikymo sritį tiek, kad ji apimtų internete siūlomas žaidimų paslaugas; tai turi patikrinti nacionalinis teismas.
- 37 Atsižvelgiant į tai, kas išdėstyta, į pateiktą klausimą reikia atsakyti, kad Direktyvos 98/34 1 straipsnis turi būti aiškinamas taip, kad nacionalinė nuostata, kaip antai nagrinėjama pagrindinėje byloje, kurioje numatytos baudžiamosios sankcijos už nacionalinėje teritorijoje neturint leidimo organizuojamus žaidimus, loterijas ar lažybas, nėra techninis reglamentas, kaip tai suprantama pagal šią nuostatą, apie kurį reikia pranešti pagal šios direktyvos 8 straipsnio 1 dalį. Kita vertus, nacionalinė nuostata, kaip antai nagrinėjama pagrindinėje byloje, kurioje numatytos baudžiamosios sankcijos už nacionalinėje teritorijoje neturint leidimo organizuojamų žaidimų, loterijų ar lažybų reklamą, yra techninis reglamentas, kaip tai suprantama pagal šią nuostatą, apie kurį reikia pranešti pagal minėtos direktyvos 8 straipsnio 1 dalį, nes iš šios nacionalinės nuostatos parengiamųjų darbų aiškiai matyti, kad ja siekiama aiškiai ir tikslingai išplėsti galiojančio reklamos draudimo taikymo sritį tiek, kad jis apimtų internete siūlomas žaidimų paslaugas; tai turi patikrinti nacionalinis teismas.

Dėl bylinėjimosi išlaidų

- 38 Kadangi šis procesas pagrindinės bylos šalims yra vienas iš etapų prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikusio teismo nagrinėjamoje byloje, bylinėjimosi išlaidų klausimą turi spręsti šis teismas. Išlaidos, susijusios su pastabų pateikimu Teisingumo Teismui, išskyrus tas, kurias patyrė minėtos šalys, nėra atlygintinos.

Remdamasis šiais motyvais, Teisingumo Teismas (pirmoji kolegija) nusprendžia:

1998 m. birželio 22 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyvos 98/34/EB, nustatančios informacijos apie techninius standartus, reglamentus ir informacinės visuomenės paslaugų taisykles teikimo tvarką, iš dalies pakeistos 1998 m. liepos 20 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 98/48/EB, 1 straipsnis turi būti aiškinamas taip, kad nacionalinė nuostata, kaip antai nagrinėjama pagrindinėje byloje, kurioje numatytos baudžiamosios sankcijos už nacionalinėje teritorijoje neturint leidimo organizuojamus žaidimus, loterijas ar lažybas, nėra techninis reglamentas, kaip tai suprantama pagal šią nuostatą, apie kurį reikia pranešti pagal šios direktyvos 8 straipsnio 1 dalį. Kita vertus, nacionalinė nuostata, kaip antai nagrinėjama pagrindinėje byloje, kurioje numatytos baudžiamosios sankcijos už nacionalinėje teritorijoje neturint leidimo organizuojamų žaidimų, loterijų ar lažybų reklamą, yra techninis reglamentas, kaip tai suprantama pagal šią nuostatą, apie kurį reikia pranešti pagal minėtos direktyvos 8 straipsnio 1 dalį, nes iš šios nacionalinės nuostatos parengiamųjų darbų aiškiai matyti, kad ja siekiama aiškiai ir tikslingai išplėsti galiojančio reklamos draudimo taikymo sritį tiek, kad jis apimtų internete siūlomas žaidimų paslaugas; tai turi patikrinti nacionalinis teismas.

Parašai.